त्याकालस्य पञ्चमसप्तमदिनस्यातिक्रमे सति षष्ठाष्टमादिदिनेषु कर्तव्या उत नेति · तत्र सूत्रकार एव पूर्वपक्षं परिगृह्णाति ·

कालातिक्रमे नियतक्रिया प्राप्तकालत्वात् ॥ २७ ॥ दैवान्मानुषाद्वा सुत्यायाः कालऽमे जाते निऽया नियतानां नित्यानां दानहोमपाकानां क्रिया स्यात् · कुत एतत् प्राऽत्वात् प्राप्तो हि तेषां कालः कथम् दीक्षितो हि न जुहोति न ददाति न पचतीति यावत्यहानि दीक्षितो भवति तावत्यहानि प्रतिषेधः स च सप्ताहं पञ्चाहं वा भवति · तस्मात्तावत्कालमेव प्रतिषेधः · तावन्ति चाहान्यतिक्रान्तानि · अतः षष्ठाष्टमदिनादावनिषिद्धे काले दैवान्मानुषाद्वा असमाप्तेऽपि यज्ञे नित्यानां संध्यातर्पणविश्वदेवसायम्प्रातर्होमादीनां दानहोमपाकानां क्रिया भवतीति पूर्वः पक्षः । सिद्धान्तमाह ·

न समत्वात् ॥ २८ ॥ नित्यानां क्रिया न भवति · कुतः समत्वात् कारणस्य तुल्यत्वात् तुल्यं हि नित्यानां प्रतिषेधकारणम् यदेवानतिक्रान्ते सुत्याकाले तदेवातिक्रान्तेऽपि दीक्षितत्वं हि नित्यानां प्रतिषेधे कारणम् स चातिक्रान्तेऽपि सुत्याकाले दीक्षित एव · अतश्चातिक्रान्तेऽपि काले यावत्कालं दीक्षितत्वं नापैति तावत्कालं नित्यानां प्रतिषेध एव । आप° न प्रतीच्या द्वारा निष्क्रामति नाक्रतुसंयुक्तामाहुतिं जुहोति नाग्निहोत्रं न दर्शपूर्णमासाभ्यां यजते न ददाति न पचतऽइति ।

द्वादश दीक्षाः ॥ २९ ॥ अत्राग्निष्टोमे भवन्ति ।

अपरिमिता वा ॥ ३० ॥ द्वादशसंख्यातोऽतिशयेनाधिकसंख्या वा दीक्षा भवन्ति अपरिमितं प्रमाणाद्भूय इति परिशिष्टकारः (शुल्व° १) · अतश्चत्वारो दीक्षापक्षाः एका दीक्षा तिस्रो दीक्षा द्वादश दीक्षा अपरिमिता वा दीक्षेति · शाखान्तरादेते दीक्षापक्षाः · आपस्तम्बः दशाहमवरार्धं दीक्षितो भवति मासꣳ संवत्सरं वा यदा कृशः स्यादित्यपरं विज्ञायते च यदा वै दीक्षितः कृशो भवत्यथ मेध्यो भवति यदास्मिन्नन्तर्न किं चन भवत्यथ मेध्यो भवति यदास्य कृष्णं चक्षुषोर्नश्यत्यथ मेध्यो भवति यदास्य त्वचास्थि[1] संधीयतेऽथ मेध्यो भवति पीवा दीक्षेत कृशो यजेत यदस्याङ्गानाꣳ हीयते जुहोत्येव तदिति विज्ञायतऽइति ।

[1] त्वगस्थि A.